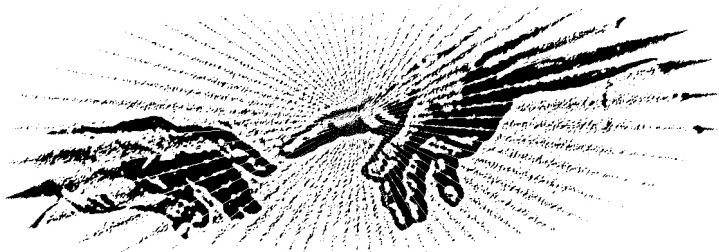

GUDS NATUR: FORSONINGENS UTGANGSPUNKT

Bakgrunnsstoff *Sal 139,1–4; Jes 46,10; Joh 1,4; Rom 5,8; 8,37–39; 1 Joh 5,11.12.*

Minnevers “Jeg kunngjør fra først av de siste ting, forutsier det som ikke har hendt. Jeg sier: “Min plan skal bli fullført, og alt jeg vil, det gjør jeg.” (*Jesaja 46,10*)

Hovedtanke Guds frelsesverk er en selvstendig konsekvens av hans eget vesen. Syndere trenger ikke å overtale ham til å elske dem.

Ukeoversikt Det er mange sider ved Gud vi rett og slett ikke kan forstå, både ved hans natur, hellighet og makt. Men det er én side ved ham vi kan forstå litt av, nemlig hans kjærlighet, en kjærlighet han har vist oss i sin Sønn's frelsesverk, et verk som berører oss på det personlige plan, et verk som er en følge av Guds egen natur og vesen.

Denne uken innleder vårt studium av frelseslæren, og det gjør vi i erkjennelse av at drivkraften i vår frelse er Guds storhet og kjærlighet. Det var ingenting utenom Gud som tvang ham til å gjøre det han har gjort for oss i sin Sønn. Nei, det er på grunn av hans natur at han har utøst sin kjærlighet og nåde over vår falne verden.

SØNDAG

Evig Gud

Hva innebærer ordene “I begynnelsen skapte Gud” (1 Mos 1,1) om Guds natur? Les også 1. Mosebok 21,33 og Salme 90,2 før du svarer.

Det er ikke lett å forstå evigheten som begrep. Vi er skapt med begrensninger (iallfall her i livet). Vi vet at vi skal dø. I virkeligheten er det forgjengelig, alt det vi har å gjøre med: Det er her i dag, men en dag er det borte. Nesten alt her i verden hadde en begynnelse og skal få en slutt. Derimot er det ikke lett å forstå at Gud verken har begynnelse eller en slutt, ikke for hjerner som er så vant til det begrensede.

Les Salme 102,26-28. Hvem blir denne teksten brukt om i Det nye testamentet? (se Hebr 1,10–12.). Hva lærer vi der, og i Salme 90,2, om lengden på Guds eksistens?

Fordi Gud er evig, fordi han var til før alt det skapte, må han være uavhengig av alt annet. Men det er ikke skapningene. Vi trenger luft, vann og mat for å leve (1 Mos 1,29) mens Gud ikke trenger noe for å være til. Gjennom evigheten, før han skapte noe som helst, fantes det ikke noe annet enn Gud. Han eksisterte i seg selv og var ikke avhengig av noe annet. Han har liv i seg selv. Og bare han som har liv i seg selv kan gi nytt liv til angrende syndere. Alt skapt liv, både nå og i evigheten, kommer fra Gud, han som er den store livgiveren (se Joh 1,4; 1 Joh 5,11.12). Vi er avhengige av ham for alt.

Til ettertanke Tenk på hvor avhengig du er av Gud for ditt liv her og nå. Og hvor mye mer er vi da ikke avhengige av ham for det evige liv? Hvorfor burde erkjennelsen av dette avhengighetsforholdet gjøre deg ydmyk? Hvorfor er hovmod så avskyelig for Gud?

MANDAG**En kjærlig Gud**

Guds mysterium er så stort at det ligger utenfor vår forstand. Han er ikke noe vi kan finne på egen hånd (*Job 11,7*). Bibelen gir oss ingen systematisk og filosofisk beskrivelse av hans vesen. Den viser oss en Gud som åpenbarer seg gjennom sine handlinger, gjennom den måten han forholder seg til oss på. Vi lærer ham å kjenne gjennom det han forteller om seg selv. Ellers ville det ikke være stort vi visste om ham.

Skriften forteller oss at Guds vesen er kjærlighet – at Guds sentrale egenskap er at han gir av seg selv, og dette kommer til uttrykk i hans omsorg for andre.

Hva lærer vi om Guds natur og karakter av disse tekstene? Sal 118,1–4; Rom 5,8; 8,37–39; 1 Joh 4,8.9.16.

Ordene “Gud er kjærlighet” fører oss til guddommens kjerne og viser oss: (1) “Gud er kjærlighet” betyr at en granskning av Guds innerste vesen ville avslørt at det av natur er kjærlighet. Denne forståelsen av Guds natur er ytterst viktig i forsoningslæren. (2) “Gud er kjærlighet” betyr at han er et relasjonelt vesen: han er av en slik natur at han liker å være sammen med sine skapninger. Det er nettopp i dette personlige vekselspillet at han avslører sin kjærlighet. Hvis vi vil vite om Gud elsker oss eller ikke, så skal vi ikke granske våre følelser og stemninger, men se på hvordan han har behandlet oss til tross for vår syndighet. (3)

“Gud er kjærlighet” betyr at det ikke finnes noe utenfor Gud som kan få ham til å elske oss. Siden Gud av natur er kjærlighet, er det unødvendig for oss, ja, det er umulig, å gjøre oss elskelige så han skal ta imot oss. Og det er selvsagt ingenting som åpenbarer hans kjærlighet til oss klarere enn frelsesplanen. Ja, i det øyeblikket vi falt i synd ble Kristus vår mellommann, gjenløser og frelser – det ypperste uttrykket for Guds kjærlighet til en fallne menneskeslekt.

Til ettertanke **“Har Gud elsket oss slik, da skylder også vi å elske hverandre” (1 Joh 4,11). På hvilke måter kan du vise kjærlighet til andre? Hva er det som hindrer deg i å åpenbare denne kjærligheten?**

TIRSDAG

Gud Skaper

“Kjenn at Herren er Gud! Han har skapt oss, ikke vi selv, til sitt folk og til den hjord han vokter.” (Sal 100,3)

Skriften er entydig: Gud er skaperen. Uten denne fundamentale sannheten blir Bibelens budskap meningsløst. Men Gud som skaper betyr at han er atskilt fra det skapte, at han ikke er skapt. Gud som skaper betyr at det ikke fantes noe før ham eller før han skapte (*Rom 4,17; Hebr 11,3*). Gud som skaper betyr at alt tilhører ham og er avhengig av hans kraft og velvilje for å kunne være til (*Sal 24,1,2; 104,10–14*). Gud som skaper betyr at skaperverket åpenbarer skaperens makt og storhet (*Sal 19,2–4; Rom 1,20*).

Hvilket løfte har skaperen gitt til en verden som er rammet av synden? Jes 65,17; Åp 21,1.

Bibelen sier uttrykkelig at Gud skapte og opprettholder alt ved sin Sønnns kraft (*Joh 1,1-3; Hebr 1,2.3*). Forsoningen er Guds løsning på syndens problem i vårt skaperverk. I stedet for å la oss høste syndens og opprørets lønn, som ville vært evig undergang, iverksatte han frelsesplanen.

Hvordan omtaler Paulus dem som er i Kristus? 2 Kor 5,17.

Den Guds kraft som var virksom ved universets tilblivelse er den samme kraften han anvender når han gjenskaper falne mennesker i sitt bilde. Alt ble til ved hans ords kraft (*Sal 33,6*), og det er også ved kraften i hans legemliggjorte ord i Kristus at han gjenskaper oss (*Joh 1,1.12.13; 2 Kor 4,16*).

Til ettertanke Er det noe du har skapt og tatt vare på, noe som du har lagt mye tid og arbeid i? Hvordan gjør det at du har skapt det at du får et eierforhold til det? Hva føler du for det du har skapt? Hvordan kan denne sammenligningen på sin ufullkomne måte hjelpe oss å forstå hva vi betyr for Gud, som er vår skaper?

ONSDAG

Hellig Gud

Les Jesaja 40,25 og Jesaja 57,15. Hva lærer disse tekstene oss om Guds natur?

Guds hellighet er ikke bare en av Guds egenskaper, men i likhet med kjærlighet viser den hva Gud er i seg selv. Minst to sentrale

tanker er forbundet med hans hellighet.

For det første sier det at Gud er unik. Begrepet hellig betegner vanligvis det som kun er viet til Herrens bruk. Men når hellig brukes om Gud, legges det vekt på at han er unik og uforlignelig. Det finnes ingen i hele universet som er så majestetisk og storslagen som vår Gud (se *Jes 46,5.9*), og det er bare han som er verdig vår tilbedelse.

For det andre betyr ikke Guds hellighet at han er fjern og utilgjengelig for oss så det ikke skulle gå an å ha samfunn med ham. Hans hellighet og kjærlighet er uatskillelige. Hans hellighet åpenbarer seg i dette at han er villig til å bo hos den som har en sønderknust ånd. Når han bor blant dem, tillater den hellige at hans skapninger får del i hans hellighet.

Hvilket løfte finner man i dette verset? 2 Kor 5,21.

Guds hellighet tillater ikke synd, men reagerer mot den (*Jes 5,24; Hos 9,15; Rom 1,18*). “Ditt blikk er for rent til å se på det onde, og ulykke orker du ikke å se.” (*Hab 1,13*). Guds naturlige hat mot synd gjorde det nødvendig med en mellommann. Gud fant en løsning så syndere kunne bli helliget og igjen nyte fellesskapet med ham. Dette ble mulig i Kristus, for hos ham var forsoning og hellighet forent på underfullt vis. Den hellige ble født på denne syndens og urenhets planet (*Luk 1,35*) for å hellige oss gjennom sin soningsdød: “I kraft av denne viljen er vi blitt helliget ved at Jesu Kristi kropp ble båret fram som offer én gang for alle” (*Hebr 10,10*).

Til ettertanke Noen har sagt: “Hva skal jeg med en frelser? Det står da ikke så ille til med meg, iallfall ikke så ille som med mange andre.”
Hvordan kan vår forståelse av Guds hellighet hjelpe oss å svare dette mennesket?

TORSDAG

Allvitende Gud

Hva sier disse tekstene oss om Guds kunnskap? Sal 139,1–4.15.16; Jes 46,10; Matt 10,30.

Gud er allvitende, det vil si at “han vet alt” (1 Joh 3,20). Ingenting er dulgt for ham. “Ingen skapning er skjult for ham. Alt ligger åpent og nakent for øynene på ham som vi skal stå til regnskap for” (Hebr 4,13). Hele skaperverket er oversvømt av hans nærvær, og derfor kjenner han alle dets dimensjoner (Sal 139,7–10). Hans kjennskap til oss er hel og fullstendig. Bare Gud er i besittelse av ren objektivitet, for det er bare han som kjenner alt fra enhver vinkel.

Det er ikke bare det at Herren fullt ut kjenner alt som er; han kjenner også fullt ut alt det som skal være i fremtiden (Jes 46,10; Matt 26,34.74.75). Fremtiden er like åpen for ham som fortiden og nåtiden.

Hva lærer I Peter 1,19.20 oss om Guds forutviten om syndens tilsynkomst?

Guds allvitenhet er viktig for forsoningslæren. Siden Gud vet alt, kom ikke synden overraskende på ham. Den Gud som har fullkommen kjennskap til alle sine skapninger visste på forhånd at en av hans kjeruber ville falle i synd, og derfor utarbeidet han en plan for hvordan syndens problem skulle takles, og det før synden oppsto hos menneskene: “Loven kom til for å gjøre fallet større. Men der synden var stor, ble nåden enda større (Rom 5,20). Guds beslutning om å frelse oss var derfor skjult i evigheiten og åpenbart i Kristus. Dette er “den hemmelighet som har vært holdt skjult fra evige tider” (Rom 16,25), “skjult hos Gud, han som skapte alt” (Ef 3,9). Før Gud hadde skapt noe som helst, hadde han forutsett at synden ville oppstå. Derfor besluttet

han seg å beseire den i stedet for fryktsomt å løpe sin vei. Fra Guds perspektiv er Kristus “fra verdens grunnvoll ble lagt ... Lammet som ble slaktet” (*Åp 13,8*).

Til ettertanke **Gud vet alt om deg, ting som ingen annen ville våget å mistenke deg for. Men likevel elsker han deg. Hvordan burde dette påvirke deg i din behandling av andre, uansett hvilke feil de måtte ha?**

FREDAG

Videre studium

Gud og frelsen: “Bare når vi grunner på gjenløsningens store plan, kan vi få en riktig forståelse av Guds karakter. Skaperverket var en åpenbarelse av hans kjærlighet, men bare Guds gave for å frelse den skyldige og ødelagte menneskeslekt åpenbarer de umåtelige dybder av guddommelig ømhet og medlidenhet.” – *Vitnesbyrd for menigheten*, bind 2, side 270 (5T:739).

Tilgivelse og rettferd: “Studerer vi den guddommelige karakter i lys av korset, oppdager vi barmhjertighet, forståelse og tilgivelse blandet med rett og rettferdighet. På tronen ser vi ham som i hender, føtter og side bærer merkene etter den lidelse som var nødvendig for å forlike menneskene med Gud. Vi ser en evig Far som bor i et lys ingen kan komme til, men som likevel tar imot oss i kraft av sin Sønnns fortjeneste. Hevnens sky, som truet med elendighet og fortvilelse, gjenspeiler i korsets lys Guds håndskrift: Lev, synder, lev! Dere botferdige som tror, lev! Jeg har betalt løsepengene.” – *Alfa og Omega*, bind 6, side 230 (AA:333).

- Spørsmål til drøftelse**
- 1. Se over hovedpunktene i denne ukens studium. Hvilke andre sider ved Guds natur kan du tenke deg, og hvilken rolle spiller de eventuelt i frelsesplanen?**
  - 2. Hva kan vi lære om Guds hellighet som kan gi oss en bedre forståelse av hva det vil si for oss å være hellige?**

3. Enkelte kjemper med spørsmålet om Guds forutviten og vår frie vilje. Hvor frie er vi i våre valg hvis Gud på forhånd visste hva vi ville velge? Snakk sammen om det.

Sammendrag Den Gud som har liv i seg selv er den eneste som kan gi oss livet tilbake. Han elsker oss, ikke fordi vi har fortjent hans kjærlighet, men fordi han er kjærlighet i seg selv og blir ved i sin kjærlighet til oss, til tross for vår synd. Han ønsker også å gjen-skape oss, og det kan han gjøre fordi han er skaperen. Som den hellige Gud han er, tåler han ikke synd, men han kan hellige oss i Kristus. Hans altomfattende kunnskap viser at synden ikke var noe uventet fenomen, men noe han hadde forutsett og ville takle.